

BARBA RASUS

BARBA RASUS

Potestas Gratuito Dandi

Omnis in mundo potestas aliquid petit.

Suffragium.

Emptionem.

Subscriptionem.

Fidem.

Commodum.

Etiam amor, cum semel in ordines institutosque intravit, serius ocius rationem exigit.

Deinde est vis quaedam anomala quae permutationis logicam effugit.

Gratuito dare.

Ea est antiquissima in mundo potestas, et simul minime intellecta.

Iesus non fuit initium, sed primus fuit qui verbi lingua usus est eamque in narrationem convertit quae suis pedibus ambulare posset.

Nullos exercitus aedificavit.

Nullas argentarias condidit.

Nulla templa aperuit.

Nullas terras subegit.

Fabulam creavit.

Et cum fabula tam valida fit ut narratori suo supersit, nascitur aliquid quod potestas statim agnoscit: momentum.

Tunc natum est commodum.

Non commodum eum amandi.

Non commodum eum intellegendi.

Commodum eum dirigendi ne cum eo pugnare necesse esset.

Ut narrator, haec est visio quam animo fingo.

Vir stola indutus.

Procerus.

Pulcher.

Coma longa.

Barba rasmus.

Per turbam strepentem ambulat et, voce non elata, tamen loqui potest.

Non omnibus loquitur.

Singulis loquitur.

Pauca verba.

Recta.

Verba quae non imperant.

Verba quae aperiunt.

Verba quae longius quam silentium ferunt.

Sic nascitur propheta.

Non cum aliquis eum proclamat.

Cum homines de eo aliis narrare incipiunt.

Sed viri templi animadverterunt aliquid mutari.

Numerus frequentantium minuebatur.

Curiositas transferebatur.

Attentio quoque.

Et qui attentionem regit, potestatem regit.

Itaque eum in aulam vocaverunt.

Publice, ut cognoscerent quis esset.

Re vera, ut cognoscerent quomodo eum sisterent.

Tunicam Phariseorum non gerebat.

Mitram non gerebat.

Insignia auctoritatis non ferebat.

Neque barbam longam gerebat quae dominantem illius aetatis formam designabat.

In interrogationibus suis conati sunt eum intra fines reducere.

Ei genus assignare.

Ei titulum invenire.

Eum in minorem imaginem eius quod iam noverant convertere.

Sed semper elabebatur.

Et unum praesertim responsum tempus velut sagitta traicere videtur:

Quid festucam in oculo meo vides, trabem autem in tuo non curas?

Ad barbam referebatur.

Nam omnis potestas alterius minutias scrutatur, cum suas ipsius

contradictiones defendere iam non potest.

Suo systemate homines novam possibilitatem docuerat:

extra formam vivere.

Non contra systema.

Extra illud.

Quod longe periculosius est.

Nam systemata se contra adversarios defendere sciunt.

Aegre autem eum intellegunt qui simpliciter secundum leges eorum ludere desinit.

Deinde res publica cursum suum peregit.

Semper peregit.

Cum eum aequis condicionibus pugnando vincere non posset, antiquissimo in mundo telo usa est:

subtractione.

Auferre.

Minuere.

Simplificare.

Populum ante electionem iam factam ponere.

Pactum in foro eo modo venit quo omnis bene constructa operatio venit.

Sub specie populari potestatis.

Iesus barba rasmus, an Barabbas barbatus.

Libertas an forma.

Improvisum an adhaerentia.

Ludus facilis erat.

Forma vicit.

Ut fere semper facit.

Sed ipso in cladis momento gratuita largitas veram naturam suam ostendit.

Nam potestas usitata repugnat.

Gratuita largitas intellegit.

Et respondit sententia quam nulla societas, nullum imperium, nullus

algorithmus adhuc plene explicare potest:

Ignosce illis, quia nesciunt adhuc quid faciant.

Non erat excusatio.

Diagnosis erat.

Discipuli eius reliqua fecerunt.

Librum scripserunt.

Vel fortasse aliquid etiam rarius.

Narrationem scripserunt quae per millennia superesse posset.

In omnes linguas conversam.

Ab omni cultura traiectam.

Ab omni religione interpretatam.

Impugnatam, amatam, detortam, rescriptam, defensam, oppugnatam.

Et tamen adhuc praesentem.

Nulla societatis pars distributionem eius aequare umquam potuit.

Nulla tabula publicitaria, durationem eius.

Nullum insigne, agnoscendi facilitatem eius.

Nam mercimonia per mercatus iter faciunt.

Narrationes per homines.

Nulla est in hac visione blasphemia.

Est tantum ius absolutum narrandi.

Ius quod extra mercatus eorum movetur, liberum et securum.

Et qui dissentit, liber est alios libros quaerere, ubi legat quamcumque formam sibi magis convenientem.

Haec denique est potestas Iesu.

Non potestas virium.

Non potestas pecuniae.

Non potestas imperii.

Potestas gratuito dandi.

Sola potestas quae circulari pergit postquam narrator eius abiit.

Ferdinando

© Ferdinando Frega. Omnia iura reservata. Publice inscriptum et tutum ex lege de iure auctoris Civitatum Foederatarum Americae.